

Linnapõgenik maaelul

Eet Tuule „Sundsuvitaja“

Linnavurlest teismeline poiss Tanel satub ootamatult kriminaalsete sündmuste keerisesse ja on sunnitud jälitavatana kodust lahkuma. Maal elades kohaneb Tanel uute tingimustega ja avastab hoopis teistsuguse, palju avarama maailma. Tema truuks saatjaks ja parimaks sõbraks saab aasta vanem Sandra, kes jagab poisiga kõiki ohte ja muutub temaga väga lähedaseks. Seni, kuni pole välja selgitatud, miks poissi jälitatakse, tuleb teda tagaajajate eest peita ja teda ennast teadmatutes hoidma. Selles põnevas noorteromaanis segunevad elektrooniline luure ja droonid metsiku looduse ja lindudega ning haarav kriminull ootamatu armastuslooga.

„Sundsuvitaja“ on 31. juulil 1941. aastal sündinud eestlase Eet Tuule neljas raamat. Eet Tuule on aastakümneid tegelenud linnuvaatlustega. Ta on Eesti Ornitoloogiaühingu auliige. Varem on temalt ilmunud looduselugusid ajakirjanduses ja kolm raamatut: „Trompetid udus“ (2014), „Tagalaane valitsejad“ (2015) ja „Poisike rukkis“ (2015).

Raamat „Sundsuvitaja“ räägib peamiselt tänapäevastest probleemidest, aga põhiliseks põhjuseks, miks see klaperjaht peategelasele üleüldsegi algas, oli narkokaubitsemine. Raamatus oli kurjuse juured isegi peategelase kooli jõudnud, sest oli teada, et poisi klassikaaslane Kristo tegeles narkootikumidega. Ammu on teada, et inimene on nõus palju lollusi tegema raha eest, kahjuks on nii mõnigi nendest vägagi illegaalne. Üks päris hea näide on hulljulged, kes viivad neid huvitavaid aineid üle piiri, et teenida räpast, kuid rohket raha. Samal ajal riskivad nad rohkem kui kümne aastaga vanglas, tehes selle rohkem kui riskantseks

lolluseks.

Teine huvitav asi oli, kuidas need narkootikumide huvilised olid nõus jahtima Tanelit üle terve Eesti, et saada oma laadung kätte. Nad ei kasutanud peategelase leidmiseks just kiviaja tehnikat, vaid kasutasid droone, viirusega äppe ja muud huvitavat. Eks tänapäevalgi on ju aeg-ajalt Mehhikos juhtumeid, kus on avastatud gängide poolt tapetud inimesi, sest nad varastasid enda jõugu tagant. Kahjuks teevad inimesed selliseid asju taaskord raha pärast, sest kokaiin pole just odav lõbu. Pahalaste vaatepunktist vaadates saan ma aru, miks Tanel oli nende huviorbiidis. Samas viis ka see Taneli kättesaamistung nende gängi vanglasse, sest politsei tegi neile lõksu, mille peibutis oli poiss ise.

Mitte niivõrd ohtlikuks, kui problemaatiliseks osutus see, et Tanel oli raamatu alguses täielik linnapoiss. Ta oli harva looduses käinud, Saaremaal mitte iialgi ja vaevu merelegi saanud. Seetõttu oli poiss omast elemendist väljas, kui ta pahalaste tõttu pidi politseiniku tallu peituma. Tema õnneks õppis ta kiiresti maaelu kohta kõike. Läbi raamatu oli siiski selgelt näha, et Tanel ei teadnud looduse ja taluelu kohta tuhkagi, näiteks küsis ta: „Millal siis talupidajad puhkust võtavad?” Arusaadavalt ei olnud bioloogiatunnid tema jaoks piisavad, sest tal oli ka lindude äratundmisega raskusi. Mida kauem ta maal oli, seda rohkem hakkas ta aja jooksul maaelu nautima ja selle läbi ka maainimesi paremini tundma. Minu arvates võiksid linnakoolid aeg-ajalt teha ekskursioone taludesse, sest minu arust see leevendaks probleemi.

Pärast oma jälitajate kinnipüüdmist oli Tanelil ja Sandral, kes olid läbi oma seikluste headeks sõpradeks saanud, veetmas oma viimast päeva Saaremaal. Nad tunnistasid üksteisele, et armastavad teineteist, mille peale oli poiss kergelt üllatanud, sest tüdruk oli temast aasta vanem. Minu arust on selline mõtlemine kurb, sest ka päriselus võib nii jääda palju suhteid loomata, sest üks pooltest kardab paariaastast vanusevahet, mistõttu jääb maailmas palju rõõmu olemata.

See raamat tekitas minus vastakaid emotsioone, nagu näiteks kaasatundmine ja rõõm. Kaasatundmine tuli peamiselt sellest, kuidas Kristo ja tema jõuk Tanelit kiusasid koolis ja mismoodi peategelane pidi koos oma ustava kaaslasega hirmu all elama, sest neid jälitasid professionaalsed pätid. Samas tundsin ka rõõmu nende paljude naljade üle, mis Tanel endalegi teadmata ütles ja kui pahalased lõpuks kinni püüti.

Kuigi see raamat on mõeldud teismelistele, arvan ma, et see on hea lugemispala ka täiskasvanutele. Minu jaoks oli see üks põnev raamat, kuidas väikesest asjast võib tekkida

Linnapõgenik maaelul

Kirjutas Kaspar Kaseväli, 9.A
Pühapäev, 26 Mai 2019 20:51 -

täielik kaos ja kuidas sealt võib lõpuks ka midagi head välja tulla.

Kaspar Kaseväli, 9.A